

BIULETYN TECHNICZNO-INFORMACYJNY

P. 2800/87

TECH

PL ISSN 0239-6645
Nr ind. 35309

1 (295)

1987

BIULETYN TECHNICZNO-INFORMACYJNY

SPIS TREŚCI

R 2800/87

	"Mikrokomputery". Informacja o spółce	2
	Profesjonalny mikrokomputer osobisty MAZOVIA 1016	5
	Uwagi do programu rozwoju systemów i urządzeń informatyki do 1990 r.	9
	ZRN ... i co dalej? /Z dyrektorami Zespołu Elektroniki UPNTiW - Krystyną Kaczmarek i Jerzym Dyczkowskim - rozmawia red. Jadwiga Kutrowska	16
	Wykaz aktów prawnych, dotyczących zamówień rządowych z zakresu rozwoju nauki i techniki	20
	Informacja o aktach prawnych, dotyczących zamówień rządowych z zakresu rozwoju nauki i techniki	21
R. Maćkowiak	Osiągnięcia Instytutu Komputerowych Systemów Automatyki i Pomiarów w latach 1981-86 i przewidywany rozwój w latach 1987-90	30
K. Gwóźdź	Sprawozdanie z V Światowego Kongresu Informatyki Medycznej	
L. Wolański	MEDINFO 86	33

WYDAWCA: Zrzeszenie Producentów Środków Informatyki, Automatyki i Aparatury Pomiarowej „MERA”

KOLEGIUM REDAKCYJNE: mgr A. Chróścielewska, dr inż. J. Dyczkowski (redaktor naczelny), mgr J. Kutrowska (sekretarz redakcji)

RADA PROGRAMOWA: inż. J. Bartak, inż. D. Łochocki, mgr S. Majchrzak, mgr inż. A. Musielak, inż. H. Oleksy, mgr inż. H. Piłko, dr inż. B. Piwowski, dr hab. inż. K. Urbaniec

Opracowanie: Redakcja Biuletynu Techniczno-Informacyjnego „Mera” przy Ośrodku Badawczo-Wdrożeniowym „Mercomp” ul. Poezji 19, 04-994 Warszawa tel. 12-90-11 w. 17-54

Druk: Przedsiębiorstwo Automatyki Przemysłowej „Mera-Pnefal”, ul. Poezji 19, 04-994 Warszawa. Zam. 75/87. Nakład 1500 egz.

Warunki prenumeraty: jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje, organizacje i wszelkiego rodzaju zakłady pracy zamawiają prenumeratę w miejscowych Oddziałach RSW „Prasa-Książka-Ruch”, w miejscowościach zaś, w których nie ma Oddziałów RSW - w urzędach pocztowych. Czytelnicy indywidualni opłacają prenumeratę wyłącznie w urzędach pocztowych i u doręczycieli. Prenumeratę roczną w cenie 3900 zł należy zamawiać do 25 listopada na rok następny, półroczną do 10 czerwca na II półrocze (1950 zł).

ZRN...I CO DALEJ?

(Z dyrektorami Zespołu Elektroniki UPNTiW — Krystyną Kaczmarską i Jerzym Dyczkowskim rozmawia red. Jadwiga Kutrowska)

Pytanie: Ostatnio karierę robią skróty CPBR czyli Centralny Program Badawczo-Rozwojowy, ZRN - Zamówienie Rządowe w Nauce, MPI - Małe Przedsiębiorstwo Innowacyjne. Czy nie za dużo tych nowości?

Odpowiedź: Są to obecnie trzy mechanizmy systemowe mające stymulować postęp naukowo-techniczny w kraju. Każdy z tych mechanizmów jest wykorzystywany dla rozwiązywania nieco innych zadań. Wiemy, że "kibice postępu" zonglują tymi skrótami sądząc, że to "już zbawi kraj". Są to jednak jedynie trzy mechanizmy. Problemów do rozwiązania, utrudniających wdrażanie osiągnięć techniki do praktyki gospodarczej - kilkadziesiąt.

P.: Urząd stosował metodę wybierania ZRN wśród zgłaszanych ofert, ponieważ nie zostały wybrane nieliczne cele strategiczne wokół których są skoncentrowane ZRN. Czy to jest prawidłowe?

O.: W gospodarce narodowej określono dziedziny priorytetowe, wymagające szczególnej koncentracji nakładów. Zaliczono do nich elektronikę. Oczywiście wewnątrz tej dziedziny są wybrane, bądź wybierane pewne kierunki szczególnie preferowane. Ich wybór oczywiście jest bardzo trudny. Dokonując wyboru należy uwzględnić szanse odniesienia sukcesu, możliwość eksportu, działania podjęte przez kraje RWPG i wiele innych czynników. Nieuwzględnienie jednego z nich może prowadzić niekiedy do dotkliwej porażki. Istotnym ograniczeniem jest również niedocenianie wagi problemu przez społeczeństwo, a nawet przez kadrę inżyniersko-techniczną. To, że budowa dużego kluczowego zakładu, jak np. huty, kosztuje 600 mld zł i 250 mln USD, nie wywołuje emocji. Wniosek o wydatkowanie 100 mld zł, w tym 70 mln USD na rozwój produkcji podzespołów elektronicznych jest traktowany jako nieuzasadniona rozrzutność. Przecież w tym przypadku nie ma hektarów powierzchni i tysięcy ton konstrukcji, a finezji produktu nie widać nawet pod zwykłym mikroskopem.

Obecnie pracuje wiele zespołów w kraju nad rozwiązaniem konkretnych zadań. Wyniki ich pracy będą weryfikowane przez przyjętą regułę kroczącego finansowania. W zależności od postępu prac będą koncentrowane środki na wdrożenia tak, aby uzyskać znaczące efekty w całej gospodarce. Będziemy również mogli porównać efekty prac podejmowanych w innych krajach socjalistycznych.

P.: Skoro zapadły decyzje o konieczności rozwoju elektroniki to powinniśmy rozwijać ją rzeczywiście kompleksowo. Dlaczego priory-

tetowo potraktowano jedynie niektóre zagadnienia?

O.: Rozwój technologii jest bardzo kosztowny i nawet w jednej dziedzinie, jaką jest elektronika stać nas na rozwój kilku, najwyżej kilkunastu zagadnień. Przykładowo tylko jeden z koncernów amerykańskich w 1985 r. przeznaczył na rozwój komputerów 13 mld USD, my rocznie możemy przeznaczyć kilkanaście mld zł.

P.: To jeszcze nie daje odpowiedzi na pytanie dlaczego nawet w elektronice możliwe jest jedynie skoncentrowanie się na niektórych zagadnieniach.

O.: Charakterystyczny jest brak zrozumienia skokowego wzrostu nakładów przy przechodzeniu z etapu prac badawczych do utworzenia przemysłu np. światłowodowego. Wymaga to zaangażowania nie jednego zespołu, a kilkadziesiątu zespołów badawczych, konstrukcyjnych i technologicznych. Muszą być prowadzone prace nad superczystymi i specjalnymi materiałami, aparaturą pomiarową i technologiczną, urządzeniami produkcyjnymi i instalacyjnymi. Nakłady wzrastają z setek milionów bądź miliardów wydatkowanych na prowadzenie prac badawczo-rozwojowych do setek miliardów, gdy powstaje nowa gałąź przemysłu. A nową jakość uzyskuje się dopiero w tym przypadku.

P.: Realizatorami ZRN mogą być również jednostki gospodarki nieuspołecznionej, czy w zakresie elektroniki są takie konkretne przykłady?

O.: Nie, nie ma. Nie mieliśmy nawet takich ofert. Te działy elektroniki, które preferujemy wymagają poważnych nakładów finansowych, które z reguły są dostępne jedynie dla przemysłu państwowego. Dodatkowo ZRN winny obejmować zadania o charakterze wdrożeniowym, mające podstawowe znaczenie dla gospodarki narodowej.

P.: Przedsiębiorstwo realizujące ZRN otrzymuje ulgi, subwencje dewizowe. Czy mechanizm ZRN nie jest sprzeczny z zasadami reformy gospodarczej?

O.: Pojęcie "zasady reformy gospodarczej" stało się sloganem, pod który koniunkturalnie podkłada się różne znaczenia. Narzekaliśmy, że przedsiębiorstwom nie opłaca się odnawiać produkcji, więc skonstruowano mechanizm stymulujący wdrażanie i upowszechnianie wyników prac badawczo-rozwojowych, rokujących osiągnięcie przewidywanych efektów technicznych i ekonomicznych. Przełom we wdrażaniu na-

stąpi nie tylko przez zastosowanie mechanizmu ZRN, ale przez usuwanie dziesiątków innych barier i ograniczeń.

P.: Przy analizie ofert złożonych przez zakłady przemysłu elektronicznego ponad 300 ofert zostało odrzuconych. Czy jest to właściwe?

O.: W każdym wypadku istniały konkretne przyczyny uzasadniające decyzję nieprzyjęcia oferty. Należy do nich zaliczyć między innymi brak komplementarności działań, niezaspokojenie zapotrzebowania krajowego, niski poziom techniczny wyrobu, niską ekonomiczną efektywność przedsięwzięcia, długi okres osiągania planowanej zdolności produkcyjnej, nieuwzględnienie zobowiązań międzynarodowych i działań podejmowanych w RWPG, długi okres zwrotu nakładów. Czasami występowały przyczyny nietypowe - specyficzne dla danego tematu.

P.: Czy tak duża ilość odrzuconych ofert nie deprecjonuje zgłaszających?

O.: Tak radykalne stwierdzenie nie jest słuszne. Mechanizm ZRN jest mechanizmem nowym i często jeszcze nie znanym. Wiele tematów nie powinno być rozwiązywanych przy jego pomocy, gdyż właściwymi formami jest finansowanie w ramach działalności ogólnotechnicznej, czy też przez wykorzystanie Centralnego Funduszu Wspomagania Wdrożeń. Oferty będące oczywiście nieporozumieniem stanowiły jedynie nieznaczny procent zgłaszanych wniosków.

P.: Czy przy rozpatrywaniu ofert w Zespole Elektroniki stosowano ostrzejsze kryteria niż w innych zespołach?

O.: Nie sądzę, aby kryteria były zawężone. Uwzględniały raczej pewne specyficzne cechy dziedzin, którymi Zespół Elektroniki się zajmuje. W zespole rozpatrywano oferty ZRN dotyczące podzespołów czynnych, biernych, elektronicznego sprzętu powszechnego użytku, aparatury pomiarowej i medycznej oraz sprzętu komputerowego i łączności. Każda z dziedzin odznacza się pewną specyfiką i wymaga odmiennego traktowania, przy czym elektronika jako całość jest jedną z najszybciej rozwijających się nauk. Zostało to uwzględnione przy analizie ofert, zarówno ich strony technicznej, jak i ekonomicznej.

P.: Jakie dodatkowe kryteria techniczne i ekonomiczne były więc stosowane przy analizie ofert?

O.: Nie były to kryteria dodatkowe. Być może większą uwagę przy analizie strony technicznej ofert zwracano na patentowanie rozwiązań i poziom techniczny wyrobów, który powinien być najwyższy wśród krajów RWPG lub niewiele opóźniony w stosunku do czołowych rozwiązań światowych. Przy analizie strony ekonomicznej małą szansę miały oferty rokujące zwrot nakładów finansowych dopiero po okre-

sie 3 lat, lub których cena istotnie odbiegała od prognozowanej ceny światowej. Szczególną uwagę zwracano również na potencjalny eksport dewizowy i analizowano przewidywany wkład dewizowy.

P.: Nie są to wszystkie kryteria, stosowano przecież pewne preferencje.

O.: Rzeczywiście preferowaliśmy oferty dotyczące materiałów, podzespołów, aparatury testującej, pomiarowej i technologicznej stosowanych w procesie produkcji. Tego typu tematy należą do trudnych i zaobserwowaliśmy ich unikanie. Wystąpiło to szczególnie przy zgłaszaniu przez wykonawców tzw. celów realizacyjnych w Centralnych Programach Badawczo-Rozwojowych. Jednocześnie propozycje zakupów z drugiego obszaru płatniczego ujęte w planach realizacyjnych CPBR są wstrząsające. Właśnie taka aparatura winna być przedmiotem wdrożeń.

P.: Zapytam więc konkretnie o współczynnik patentowalności, współczynnik szlachetności wyrobu i sprawy dotyczące embarga.

O.: Trzy wymienione kryteria miały znaczenie pomocnicze. W pewnych przypadkach pytaliśmy o ilość patentów na 1000 zatrudnionych u składającego ofertę. Jest to jedną z ocen zdolności zaplecza technicznego zakładu. Współczynnik szlachetności wyrobu w elektronice to cena światowa grama wyrobu. Zależy nam przede wszystkim na wyrobach uszlachetnionych, materiałooszczędnych. Ten współczynnik jest również jedną z pomocniczych ocen. Sprawy embarga były analizowane wówczas, gdy obawialiśmy się, że mogą one opóźnić realizację zamówienia, lub gdy oferta obejmowała wyrób objęty embargiem.

P.: Przecież dzięki narzuceniu tak ostrych kryteriów wszystkie zgłoszone przez Zespół Elektroniki wnioski zostały zaakceptowane przez Komitet Nauki i Postępu Technicznego.

O.: Oferty są przygotowywane przez grupy fachowców w przedsiębiorstwach, a następnie opiniowane i oceniane w resortach. Bliższe współpracujemy z odpowiednimi departamentami Ministerstwa Łączności oraz Ministerstwa Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego. Pragnę podkreślić, że ocena wniosków była dokonywana nie tylko przez Zespół Elektroniki. Korzystaliśmy z opinii ekspertów z instytutów, zakładów przemysłowych itd. Wykorzystaliśmy opinie i doświadczenia środowiska technicznego. Fakt, że wszystkie wnioski zespołu zostały później pozytywnie zaakceptowane świadczy jedynie o tym, że sięgaliśmy po opinie do właściwych i odpowiednich ludzi. Prawdziwym weryfikatorem będzie praktyka gospodarcza i proces realizacji zamówienia.

P.: Teraz przy negocjacjach umów generalnych

znów Zespół Elektroniki zastosował zastrzone kryteria?

O.: Przecież przy analizie ofert, a później przy negocjacjach dotyczących warunków realizacji w umowach generalnych nie chodzi o to, aby stwarzać sztuczne przeszkody. Realizacja ZRN angażuje poważne nakłady, analizy muszą być więc bardzo wnikliwe. Jeśli mówimy o sukcesie Zespołu Elektroniki, to nie polega on na "wymęczeniu" oferentów, a sprawdzeniu potencjalnych uwarunkowań i zagrożeń w realizacji ZRN. Moi współpracownicy starają się wnikliwie analizować również projekty umów generalnych. Przy podpisywaniu umowy sprawy zaczynają być poważne. Umowy typu: "nakłady większe, produkcja mniejsza, termin późniejszy" niestety wpływają i do Zespołu Elektroniki.

P.: I co wówczas robicie?

O.: Analizujemy. W uzasadnionych przypadkach idziemy na ustępstwa, ale też kilku projektów umów generalnych nie podpiszemy. Nie do przyjęcia jest sposób rozumowania typu: "jakoś to będzie", czy "może się uda".

P.: Dlaczego Urząd Postępu Naukowo-Technicznego nie gwarantuje Zakładowi dewiz na realizację ZRN,

O.: Celem zapewnienia dewiz na realizację ZRN, w zatwierdzonych umowach jest z reguły zapis mówiący o wspólnych działaniach stron podpisujących umowę. Na takie rozstrzygnięcie miało wpływ wiele czynników. Umowa jest realizowana w ciągu 3-4 lat i w ciągu tego okresu zmieniają się ceny światowe, kursy walutowe, pewne urządzenia można nabyć również w Polsce lub w innych krajach socjalistycznych, często zbyteczne jest kupowanie kompletnego urządzenia, wystarczy jedynie drobny wsad dewizowy. Brak pewności otrzymania wszystkich dewiz mobilizuje do działań oszczędzających. Uważamy, że zakład realizujący umowę musi podjąć również własny wysiłek eksportowy. W wielu przypadkach dewizy muszą i mogą być dostarczane przez przyszłych użytkowników odbiorców wyrobów.

P.: Koordynatorzy CPBR otrzymują dodatkowe wynagrodzenie, a dyrektorzy zakładów realizujących ZRN nie otrzymują żadnych dodatkowych honorariów. Dlaczego?

O.: Niewątpliwie obciążenie dyrektora realizującego ZRN jest znaczne. Sądzę, że właściwszym rozwiązaniem byłoby wypłacenie dodatkowego wynagrodzenia w postaci wysokich premii lub nagród wypłacanych przy terminowej realizacji ZRN. Może w przyszłości będzie możliwe takie rozwiązanie.

P.: Dlaczego nie ma ZRN dotyczących przedsięwzięć, wymagających nakładów poniżej 100 mln zł? Czyżby za tę sumę nie można było już nic zrobić?

O.: Stymulowanie przedsięwzięć o nakładach do 100 mln zł może być bardziej efektywne, gdy przeprowadzone jest w ramach działalności ogólnotechnicznej lub dofinansowania z Centralnego Funduszu Wspomagania Wdrożeń. ZRN jest narzędziem skonstruowanym dla realizacji przedsięwzięć istotnych w gospodarce narodowej.

P.: Praktycznie nie ma ZRN o nakładach powyżej 10 mld zł. Czy takie ZRN przerastają wyobraźnię pracowników Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego?

O.: Działania w ZRN nie zastępują polityki inwestycyjnej państwa i tzw. inwestycje centralne nie są zlikwidowane. ZRN jest jednym z narzędzi stymulowania postępu naukowo-technicznego, a ściślej wdrożeń do produkcji osiągnięć nauki. Dodatkowo ZRN jest inwestycją przedsiębiorstwa i rzadko zdarza się, że tak duża inwestycja może być realizowana nawet za pomocą mechanizmów właściwych dla ZRN.

P.: Ostatnio w elektronice polskiej opracowywanych jest co najmniej kilka tysięcy wyrobów, bądź technologii. Zespół Elektroniki UPNTiW rozpatrywał jedynie trzysta. Co z pozostałymi?

O.: Wiele osiągnięć technicznych nie wymaga stymulacji, gdyż nie wymaga działań specjalnych, inne mogą być realizowane środkami własnymi zakładów. Problem stanowią ciekawe przedsięwzięcia realizowane zbyt długo siłami własnymi zakładów nie zgłaszających ofert, które mogą być pozytywnie zaopiniowane. Przyczyną jest nieznanomość zasad ZRN, niechęć do zewnętrznych ocen i wglądu "na wewnętrzne podwórko zakładu".

P.: Czy więc mechanizm ZRN jest dostatecznie znany wśród kadry ekonomicznej i technicznej przemysłu?

O.: Sądymy, że jest znany choć zdarzają się drastyczne przykłady braku zorientowania. Wiele zrobiono dla prezentacji mechanizmów stymulujących. Każdy z nas uczestniczył w dziesiątkach spotkań środowiskowych. Do druku oddano Vademecum, które ma zapewnić lukę informacyjną.

P.: Jakie są potencjalne niebezpieczeństwa w realizacji ZRN?

O.: Niebezpieczeństwa lub trudności mogą wystąpić na każdym etapie realizacji. Przy przygotowywaniu ZTE /założeń techniczno-ekonomicznych/ mamy przykłady "chciejstwa", przyjmowania rozwiązań optymistycznych, nieuwzględniania przyszłych źródeł zaopatrzenia materiałowego.

W realizacji inwestycji podstawowe zagrożenie stanowią bardzo długie cykle realizacji. Jest to oddzielny temat, ale zasygnalizuję, że bez

kilkukrotnego przyspieszenia czasu realizacji inwestycji mówienie o postępie jest iluzją. Np. w warszawskim przemyśle elektronicznym mamy drastyczne przykłady wieloletniego prowadzenia prostych prac budowlano-montażowych. W końcowym okresie realizacji ZRN może okazać się, że wyrób jest już technicznie przestarszy bądź nie znajdzie zbytu na rynkach wolno dewizowych. Gra o ZRN wymaga żelaznych nerwów, ogromnej wytrwałości i nawet nieco szczęścia.

P. : Dlaczego na realizację ZRN nie stosuje się otwartych przetargów np. przez ogłoszenie w dzienniku "Rzeczpospolita" ?

O. : Sądzę, że należy doceniać stopień zmonopolizowania przemysłu krajowego. W dziedzinie elektroniki rzadkie bądź wyjątkowe są przypadki, iż konkretny wyrób może być produkowany w kilku fabrykach. Forma przetargu, a dokładniej analizy wariantowej była stosowana np. w przypadku mikrokomputerów profesjonalnych bądź magnetowidów. Faktem jest, że takie analizy wywołują ogromne namietności i są trudne do przeprowadzenia.

P. : Czy choć jedno ZRN będzie zrealizowane w terminie?

O. : Jeśli uwzględnić typowy procent realizacji inwestycji to około 60% ZRN, na które podpisano umowy generalne ma szansę terminowej realizacji. Sądzę, iż będzie ich więcej, gdyż niewykonanie ZRN w terminie stanowi poważne zagrożenie dla realizującego, przy czym nie chodzi tu nawet o kary w wysokości 20%. W ZRN będących pod nadzorem Zespołu Elektroniki w 1987 r. będą kończone dwa zamówienia. Nie widać zagrożeń.

P. : W zakresie działania Zespołu Elektroniki są 24 Centralne Programy Badawczo-Rozwojowe i ok. 1000 celów wdrożeniowych. Dlaczego dokonuje się wyboru ZRN z ofert, a nie na podstawie rezultatów osiągniętych w CPBR?

O. : Realizację Centralnych Programów Badawczo-Rozwojowych rozpoczęto w 1986 r. i efekty będą widoczne w następnych latach. Dotychczas wykorzystano rezultaty problemów węzłowych i problemów rządowych, oraz prace zaplecza przedsiębiorstw. Należy podkreślić, że plan nauki i postępu technicznego jest planem otwartym. W sposób naturalny są wprowadzane nowe ZRN, w tym duży pakiet będzie wprowadzony w 1987 roku. Coraz silniejsza będzie tendencja traktowania ZRN jako narzędzia wdrażania najważniejszych rezultatów otrzymanych w realizacji CPBR.

WYKAZ AKTÓW PRAWNYCH, DOTYCZĄCYCH ZAMÓWIEŃ RZĄDOWYCH Z ZAKRESU ROZWOJU NAUKI I TECHNIKI

1. Uchwała nr 8 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1986 r. w sprawie zamówień rządowych na realizację zadań z zakresu rozwoju nauki i techniki /Mon. Pol. nr 6, poz. 37/.
2. Zarządzenie nr 3 Przewodniczącego Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów z dnia 14 października 1985 r. w sprawie zasad i kryteriów ustalania programów rozwoju nauki i techniki.
3. Zarządzenie nr 4 Przewodniczącego Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów z dnia 13 stycznia 1986 r. w sprawie zasad i trybu realizacji i koordynacji centralnych i resortowych zadań z zakresu rozwoju nauki i techniki w systemie kroczącego finansowania.
4. Ustawa z dnia 23 grudnia 1985 r. o centralnych funduszach rozwoju nauki i techniki /Dz. U. nr 59, poz. 297/.
5. Ustawa z dnia 18 grudnia 1986 r. o zmianie niektórych ustaw znowelizowała ustawę o centralnych funduszach, rozszerzająca krąg jednostek, mogących korzystać z subwencji, również na jednostki gospodarki nieuspołecznionej.
6. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia oraz gospodarowania środkami centralnych funduszy na rozwój nauki i techniki /Dz. U. nr 16, poz. 92/.
7. Wytyczne Ministra - Kierownika Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń z dnia 8 kwietnia 1986 r. w sprawie zawierania umów generalnych o realizacji zamówień rządowych z zakresu rozwoju nauki i techniki.
8. Uchwała nr 124 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1985 r. w sprawie zasad i organizacji procesu zaopatrzenia materiałowo-technicznego w latach 1986-90 /Mon. Pol. nr 22, poz. 164/.
9. Wytyczne nr 2 Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej z dnia 25 listopada 1985 r. w sprawie zasad realizacji zaopatrzenia materiałowo-technicznego w latach 1986-90.
10. Uchwała nr 115/86 Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1986 r. w sprawie zamówień rządowych i programów operacyjnych.
11. Ustawa budżetowa na rok 1986 z dnia 23 grudnia 1985 r. /Dz. U. nr 58 z 1985 r., poz. 295/.
12. Zarządzenie nr 8 Ministra - Kierownika Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń z dnia 17 kwietnia 1986 r. w sprawie określenia zakresu, w jakim przedsiębiorstwo nie wpłaca kaucji od inwestycji podejmowanych w celu realizacji zamówień rządowych z dziedziny rozwoju nauki i techniki /Mon. Pol. nr 18, poz. 127/.
13. Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie ulg w podatku dochodowym z dnia 27 grudnia 1983 r. /Dz. U. nr 75/ zmienione rozporządzeniami RM: z 30 marca 1984 r. /Dz. U. nr 23/, z 21 stycznia 1985 r. /Dz. U. nr 5/ i z 27 listopada 1985 r. /Dz. U. nr 55/ oraz /Dz. U. nr 13/- 1986 r./.
14. Uchwała nr 178 Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1985 r. w sprawie centralnego planu rocznego na rok 1986.
15. Zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 19 listopada 1983 r. w sprawie zasad projektowania inwestycji /Mon. Pol. nr 41, poz. 237/.
16. Zarządzenie nr 19 Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 7 lipca 1986 r. w sprawie wniosków o ustalenie źródeł finansowania inwestycji centralnych oraz wniosków o przyznanie dotacji budżetowej na finansowanie inwestycji przedsiębiorstw /Dziennik Urzędowy Komisji Planowania nr 4 z 1986 r./.
17. Instrukcje kredytowe Narodowego Banku Polskiego:
- Zarządzenie nr A/11/III/86 Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 26 czerwca 1986 r. w sprawie obniżania odsetek od kredytu inwestycyjnego, udzielanego jednostkom gospodarki uspołecznionej na niektóre cele.
18. Zarządzenie nr A/15/II/86 Prezesa Narodowego Banku Polskiego z 23 grudnia 1986 r.
19. Pismo Departamentu Operacyjno-Rachunkowego Narodowego Banku Polskiego dotyczące refundacji odsetek realizatorom zamówień rządowych.
20. Zarządzenie nr 4 Ministra - Kierownika Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń z dnia 15 marca 1986 r. w sprawie ustalenia organów upoważnionych do dokonywania zamówień rządowych dla rozpoczynanych w 1986 r. zadań w zakresie rozwoju naukowo-technicznego.
21. Uchwała nr 100 Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1986 r. w sprawie ustalenia wykazu zadań z zakresu rozwoju nauki i techniki realizowanych w 1986 r., objętych zamówieniami rządowymi /niepublikowane/.
22. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1982 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych - jednolity tekst /Dz. U. z 1984 r. nr 20, poz. 95/.
23. Ustawa z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych - jednolity tekst /Dz. U. nr 8 poz. 44 z 1986 r./.
24. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 marca 1985 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń /Dz. U. nr 21 poz. 93/.

INFORMACJA O AKTACH PRAWNYCH, DOTYCZĄCYCH ZAMÓWIEŃ RZĄDOWYCH Z ZAKRESU ROZWOJU NAUKI I TECHNIKI

1. Podstawowym dokumentem opisującym zamówienia rządowe z zakresu rozwoju nauki i techniki jest uchwała nr 8 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1986 r. w sprawie zamówień rządowych na realizację zadań z zakresu rozwoju nauki i techniki /MP nr 6, poz. 37/. Istotne fragmenty uchwały są następujące:

§ 1

1. Wprowadza się zamówienia rządowe na realizację zadań z zakresu rozwoju nauki i techniki, a zwłaszcza zadań warunkujących postęp naukowo-techniczny i organizacyjny w gospodarce narodowej.

2. Zamówienie rządowe na wykonanie zadania z zakresu rozwoju nauki i techniki, zwane dalej "zamówieniem rządowym", polega na powierzeniu przez właściwy organ zamawiający wymleniony w § 4 ust. 1 realizacji tego zadania na podstawie umowy jednostce organizacyjnej określonej w § 5.

§ 2

1. Przedmiotem zamówienia rządowego powinny być jednoznacznie sprecyzowane i ściśle powiązane z określonymi w centralnych planach rocznych celami społeczno-gospodarczymi zadania mające na celu wdrażanie i upowszechnianie wyników prac badawczo-rozwojowych, wynalazków i licencji, rokujących osiągnięcie przewidywanego rezultatu technicznego i ekonomicznego.

2. Zamówieniami rządowymi należy obejmować przede wszystkim zadania o charakterze wdrożeniowym, mające podstawowe znaczenie dla gospodarki narodowej.

3. Zamówienia rządowe mogą obejmować zadania dotyczące nowych lub udoskonalonych wyrobów i usług, technologii i systemów organizacyjnych.

4. W wypadkach szczególnie uzasadnionych zamówienia rządowe mogą obejmować także badania dotyczące przyszłościowych rozwiązań technicznych, organizacyjnych i ekonomicznych oraz ekspertyzy.

5. Zamówienia rządowe mają charakter wieloletni, przy czym okres ich realizacji nie powinien przekraczać 5 lat.

§ 3

1. Wykaz zadań objętych zamówieniami rządowymi z zakresu rozwoju nauki i techniki określa Przewodniczący Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów na wniosek Ministra - Kierownika Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń.

2. Przed przedstawieniem projektu wykazu

zadań, o którym mowa w ust. 1, Przewodniczącemu Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów Minister - Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń uzgadnia go z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

3. Wykaz zadań, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się w projekcie centralnego planu rocznego z określeniem:

1/ celu gospodarczego lub społecznego jakiemu ma służyć realizacja zadania,

2/ cyklu realizacji zadania oraz poszczególnych etapów realizacji i terminu ostatecznego zakończenia zadania,

3/ szacunkowych nakładów oraz efektów rzeczowych i ekonomicznych.

4/ organu zamawiającego wymienionego w § 4 ust. 1.

4. Ustalenie ostatecznego wykazu zadań, o którym mowa w ust. 1, następuje w centralnych planach rocznych.

5. Ustanowienie w ciągu roku dodatkowego zadania objętego zamówieniem rządowym następuje w drodze zmiany centralnego planu rocznego.

§ 4

1. Stroną zamawiającą przy zamówieniach rządowych są właściwe naczelne i centralne organy administracji państwowej, Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk lub inne jednostki organizacyjne, zwane dalej "organami zamawiającymi".

2. Za realizację zadań określonych w § 3 ust. 4 odpowiada organ zamawiający.

§ 5

1. Generalnym wykonawcą zamówienia rządowego, zwanym dalej "generalnym wykonawcą" powinna być jednostka gospodarki uspołecznionej posiadająca odpowiedni potencjał materialno-techniczny i kadrowy.

2. Funkcja generalnego wykonawcy w zakresie koordynacji prac związanych z realizacją zamówienia rządowego może być powierzona zrzeczeniom przedsiębiorstw państwowych.

3. W wypadkach szczególnych, gdy jednostka gospodarki uspołecznionej nie ma możliwości zrealizowania zamówienia rządowego lub gdy jest to uzasadnione korzystniejszymi warunkami wykonania zamówienia rządowego, generalnym wykonawcą może być jednostka gospodarki nie uspołecznionej.

§ 6

Strony w umowie generalnej określają wzajemne zobowiązania, terminy ich realizacji

oraz sankcje za ich niewykonanie, wykonanie wadliwe lub nieterminowe.

§ 7

1. Generalny wykonawca organizuje niezbędną współpracę ze strony odpowiednich jednostek organizacyjnych /zespołów/ właściwych do rozwiązania poszczególnych etapów bądź elementów zamówienia rządowego i zawiera z nimi umowy szczegółowe.

2. Do umów, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednie przepisy § 5 ust. 1 i 3 oraz § 6.

§ 8

Umowy generalne i szczegółowe zawiera się w trybie i na zasadach określonych w Kodeksie Cywilnym i innych ustawach oraz przepisach szczególnych właściwych ze względu na podmiot lub przedmiot umowy.

§ 9

1. W wypadkach uzasadnionych złożonością procesu realizacji zamówienia rządowego oraz koniecznością skonkretyzowania w późniejszych terminach warunków realizacji tego zamówienia, organ zamawiający zawiera z generalnym wykonawcą umowę przedwstępną.

2. Zawarcie umowy przedwstępnej stanowi dla generalnego wykonawcy podstawę do podjęcia niezbędnych prac przygotowawczych, a zwłaszcza do zawarcia umów z innymi jednostkami realizującymi zamówienie.

§ 10

1. Zasady tworzenia preferencyjnych warunków realizacji zamówień rządowych z zakresu rozwoju nauki i techniki dotyczących w szczególności finansowania, zaopatrzenia materiałowo-technicznego oraz korzystania z kredytów bankowych i ulg podatkowych, określają odrębne przepisy oraz ustalenia centralnych planów rocznych.

2. Generalny wykonawca może przekazać część korzyści wynikających z preferencyjnych warunków, o których mowa w ust. 1, jednostkom realizującym zamówienia rządowe /podwykonawcom/.

§ 11

1. W razie niewykonania przez generalnego wykonawcę zadania objętego zamówieniem rządowym określonym w umowie generalnej bądź wykonania wadliwego lub nieterminowego, stosuje się sankcje określone w odrębnych przepisach.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do umów szczegółowych.

3. W umowach o realizację zamówienia rządowego strony powinny przewidzieć, że w razie wykorzystania przez generalnego wykonawcę lub inne jednostki realizujące zamówienie rządowe otrzymanych na ten cel środków dewizowych niezgodnie z przeznaczeniem, są oni obowiązani zwrócić te środki organowi zamawiającemu, a gdy nie jest to możliwe - zapłacić organowi zamawiającemu dziesięciokrotną ich

wartość w złotych obiegowych, obliczoną według obowiązującego kursu.

§ 12

Minister - Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń:

1/ sprawuje ogólną koordynację i kontrolę realizacji zamówień rządowych z zakresu rozwoju nauki i techniki,

2/ corocznie, w terminie do dnia 15 kwietnia - na podstawie danych przekazanych przez organy zamawiające oraz w wyniku własnych kontroli - przedstawi sprawozdanie Prezydium Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów oraz Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów o przebiegu realizacji zamówień rządowych i uzyskiwanych efektach,

3/ przedstawia corocznie Radzie Ministrów informację o realizacji zamówień rządowych.

§ 13

Treść umów o realizację zamówień rządowych zawartych przed dniem wejścia w życie uchwały należy dostosować do przepisów uchwały.

§ 14

Traci moc uchwała nr 180 Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1983 r. w sprawie zamówień rządowych na realizację szczególnie ważnych zadań z zakresu rozwoju nauki i techniki /Monitor Polski nr 42, poz. 239/.

2. Istotne znaczenie posiada Zarządzenie nr 3 Przewodniczącego Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów z dnia 14 października 1985 r. w sprawie zasad i kryteriów programów rozwoju nauki i techniki. Odpowiednie fragmenty zarządzenia są następujące:

"§ 1. Ustala się podstawowe rodzaje programów rozwoju nauki i techniki:

1. Programy centralne ...

§ 2. Do programów centralnych zalicza się: ...

3. Zamówienia rządowe z zakresu rozwoju nauki i techniki /ZRN/ ...

§ 5. Zasady tworzenia, wyboru zatwierdzania i nadzoru programów rozwoju nauki i techniki wymienionych w §§ 2-4 określa załącznik do niniejszego zarządzenia ..."

W załączniku do omawianego zarządzenia znajduje się następujący tekst:

"3.1. Określenie i zakres ZRN.

ZRN obejmują przedsięwzięcia badawczo-rozwojowe i wdrożeniowe, których jednoznacznie sprecyzowane zadania są ściśle powiązane z celami społeczno-gospodarczymi. ZRN ukierunkowane są na wdrażanie i upowszechnianie wyników prac badawczo-rozwojowych wynalazków, wzorów użytkowych i licencji o wysokim stopniu prawdopodobieństwa osiągnięcia przewidywanego rezultatu technicznego i ekonomicznego, których okres realizacji nie powinien w zasadzie przekraczać 5 lat.

ZRN mogą obejmować: nowe lub udoskonalane wyroby i usługi, technologie i systemy organizacyjne, a w szczególnych przypadkach również badania warunkujące przyszłościowe rozwiązania techniczne, organizacyjne i ekonomiczne, ekspertyzy, raporty i opracowania studialne niezbędne dla podejmowania decyzji strategicznych i operacyjnych oraz wykonania prac planistycznych w programowaniu społeczno-gospodarczego rozwoju kraju.

3.2. Ogólne kryteria wyboru ZRN.

Do ogólnych kryteriów wyboru ZRN stosuje się kryteria określone w pkt. 2.2.1. do 6., ponadto powinny uwzględniać dodatkowe, następujące czynniki:

1/ Termin wdrożenia rozumiany jako osiągnięcie początku planowanej zdolności produkcyjnej.

2/ Możliwość skrócenia cyklu ZRN w wyniku mobilizacji i zwiększenia sił i środków własnych realizatora zadania inwestycyjnego.

3/ Wielkość efektów ekonomicznych uzyskiwanych w wyniku eksportu wyrobów i myśli naukowo-technicznej lub wielkości efektów z tytułu eliminowania importu.

3.3 Decyzje o ustanowieniu i finansowaniu ZRN podejmuje Prezydium Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów po zasięgnięciu opinii Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów. ZRN finansowane są w zasadzie ze środków własnych wdrażającego, kredytu bankowego, z możliwością uzupełnienia ich ze środków funduszy centralnych.

Na ZRN mogą być udzielone gwarancje w zakresie: dostępu do środków dewizowych, dotacji na spłatę oprocentowania kredytu bankowego powyżej ustalonego poziomu, dotacji na pokrycie ewentualnych strat, w przypadku realizacji zadań o dużym ryzyku wynikającym ze złożoności technicznej i technologicznej.

3.4. W imieniu Prezydium Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów ogólny nadzór nad ZRN sprawuje Minister - Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń.

Na wniosek Ministra - Kierownika Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń nadzór nad ZRN może być powierzony właściwym ministrom lub Sekretarzowi Naukowemu PAN, w przypadku gdy w realizacji ZRN występuje przewaga potencjału wykonawczego jednego resortu.

3. Ważne znaczenie posiada również Zarządzenie nr 4 Przewodniczącego Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów z dnia 13 stycznia 1986 r. w sprawie zasad i trybu realizacji i koordynacji centralnych i resortowych zadań z zakresu rozwoju nauki i techniki w systemie kroczącego finansowania. Odpowiedni fragment zarządzenia zawiera następujące sformułowania:

"§ 1.1. Ustala się zasady i tryb koordynacji

centralnych i resortowych zadań z zakresu rozwoju nauki i techniki oraz zawierania umów o ich realizację.

2. Zasady i tryb realizacji i koordynacji zadań wymienionych w ust. 1 określa załącznik do niniejszego zarządzenia".

W załączniku do omawianego zarządzenia znajduje się następujący tekst:

Zamówienia rządowe z zakresu postępu naukowo-technicznego /ZRN/

5.1. Ustanawianie i znoszenie

1. Projekty wykazu zadań w zakresie postępu naukowo-technicznego, które mają być przedmiotem zamówień rządowych, opracowuje i przedkłada do decyzji Prezydium Komitetu ds. Nauki i Postępu Technicznego Minister - Kierownik Urzędu PNTiW.

2. Wniosek o objęcie zadania zamówieniem rządowym powinien zawierać określenie zadania i terminów jego realizacji, szacunkowe nakłady oraz analizę zasadności zamówienia w świetle potrzeb społeczno-gospodarczych i możliwości realizacyjnych.

3. W celu właściwego przygotowania wykazów zadań, o których mowa w punkcie 1, Minister - Kierownik Urzędu PNTiW:

a/ ustala szczegółowe techniczno-ekonomiczne kryteria i zasady wyboru zadań w zakresie rozwoju naukowo-technicznego, które mają być przedmiotem ZRN,

b/ ustala tryb składania wniosków o objęcie tych zadań zamówieniami rządowymi,

c/ ustala organy upoważnione do dokonywania ZRN, jeśli zamawiającym wykonanie zadania nie jest Urząd PNTiW, zwane dalej "organami zamawiającymi",

d/ określa warunki, którym powinien odpowiadać generalny wykonawca ZRN.

4. Wykaz ZRN, po zatwierdzeniu przez Przewodniczącego Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego, jest wprowadzany do NPSG i odpowiednich CPR. Zamieszczenie zamówienia rządowego w wykazie objętym NPSG bądź CPR stanowi podstawę do zawarcia umowy generalnej na realizację tego zamówienia.

5. W przypadku stwierdzenia nienależytego wykonywania ZRN, Minister - Kierownik Urzędu PNTiW występuje do Prezydium Komitetu ds. Nauki i Postępu Technicznego o cofnięcie zamówienia.

5.2. Przygotowanie realizacji ZRN

1. Pracami nad przygotowaniem ZRN kierują organy zamawiające.

2. Po zatwierdzeniu wykazu ZRN organ zamawiający:

- a/ opracowuje wymagane parametry techniczno-ekonomiczne oraz ogólne wytyczne realizacji zadania stanowiącego przedmiot ZRN,
- b/ wybiera jednostkę organizacyjną, która ma zapewnić wykonanie ZRN jako całości, zwaną dalej "generalnym wykonawcą",
- c/ przygotowuje i zawiera z generalnym wykonawcą umowę generalną o wykonanie ZRN,
- d/ współdziała z generalnym wykonawcą w wyborze podwykonawców.

3. Przy ustalaniu wymagań, o których mowa w ust. 2 organ zamawiający powinien zasięgnąć opinii przyszłych użytkowników, a także odpowiednich środowisk naukowych oraz stowarzyszeń naukowo-technicznych i społeczno-zawodowych.

4. Wyboru generalnego wykonawcy dokonuje organ zamawiający na podstawie analizy zebranych ofert lub w wyniku konkursu.

5.3. Uruchamianie ZRN

1. Uruchamianie ZRN następuje poprzez zawarcie umowy generalnej. Podstawą do zawarcia umowy są założenia techniczno-ekonomiczne, bądź plan realizacyjny zadania. Formę dokumentu stanowiącego podstawę do zawarcia umowy ustala organ zamawiający.
2. W umowie generalnej wykonawca generalny zobowiązuje się do podjęcia i wykonania zamówienia rządowego, organ zamawiający zaś - do zapewnienia wykonawcom tego zamówienia odpowiednio sprecyzowanych świadczeń.
3. Generalny wykonawca zapewnia sobie niezbędną współpracę ze strony innych jednostek organizacyjnych, właściwych dla rozwiązania poszczególnych etapów realizacji zadania objętego ZRN, zwanych dalej "podwykonawcami" i zawiera z nimi stosowne umowy szczegółowe.
4. Generalny wykonawca i wszyscy podwykonawcy ZRN są uprawnieni do korzystania z preferencji dla zamówień rządowych z zakresu rozwoju nauki i techniki w trybie i na zasadach określonych odpowiednimi przepisami.
5. W przypadku konieczności przeprowadzenia złożonych prac przygotowawczych, umowa generalna może być poprzedzona umową przedwstępną między organem zamawiającym, a generalnym wykonawcą.
6. Zawarcie umowy przedwstępnej zobowiązuje strony do zawarcia przyrzeczonej umowy o wykonanie zadania.
7. Podpisanie umowy przedwstępnej uprawnia generalnego wykonawcę do podjęcia niezbędnych prac nad organizacją wykonania zadania, będącego przedmiotem przyrzeczonej umowy.

8. Umowy przedwstępne, generalne i szczegółowe o realizację ZRN zawiera się stosując Kodeks cywilny oraz przepisy właściwe dla zamówień rządowych z zakresu rozwoju naukowo-technicznego.

5.4. Finansowanie ZRN

Zasady finansowania ZRN określają odrębne przepisy, a w szczególności przepisy normujące zasady gospodarki centralnymi funduszami rozwoju nauki i techniki oraz gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych i jednostek badawczo-rozwojowych.

5.5. Ocena i odbiory ZRN

1. Odbiory zadań objętych ZRN przeprowadza organ zamawiający.
2. Urząd PNTiW przeprowadza okresowe kontrole i dokonuje oceny przebiegu realizacji zadań objętych wykazem ZRN.
3. W razie:
 - niewykonania przez generalnego wykonawcę zadania objętego ZRN,
 - częściowego wykonania zadania,
 - zwłoki w wykonaniu zadania,
 organ zamawiający jest zobowiązany do podjęcia czynności pozbawiających generalnego wykonawcę korzyści z ulg i preferencji otrzymanych w wyniku podpisania umowy o podjęcie się realizacji ZRN, chyba że niewykonanie zadania lub zwłoka w jego wykonaniu nastąpiła wskutek okoliczności spowodowanych przez organ zamawiający.

6.4. Wykonawcy CPBR i ZRN przedkładają swoim organom nadzorującym sprawozdania z przebiegu realizacji zadań objętych CPBR i ZRN w terminie do 15 lutego każdego roku.

4. Ustawa z dnia 23 grudnia 1985 r. o centralnych funduszach rozwoju nauki i techniki /Dziennik Ustaw nr 59, poz. 297/ stanowi:
- "Art. 1. Tworzy się Centralny Fundusz Rozwoju Nauki i Techniki zwany dalej "Funduszem".
 2. Celem Funduszu jest zapewnienie środków na finansowanie zadań rozwoju nauki i techniki, o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej, objętych planowaniem centralnym ...
 - Art. 3.1. Środki Funduszu dzieli się na:
 - Centralny Fundusz Prac Badawczych i Rozwojowych,
 - Centralny Fundusz Wspomagania Wdrożeń ...
 - Art. 5.1. Centralny Fundusz Wspomagania Wdrożeń przeznaczona jest na zwrotną lub bezzwrotną pomoc finansową dla przedsiębiorstw państwowych, jednostek badawczo-rozwojowych, placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk oraz szkół wyższych na dofinansowanie związanych z realizacją zamówień rządowych z zakresu rozwoju nauki i techniki.
 - Art. 6. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowe zasady tworzenia funduszu oraz gospodarowania środkami funduszu, o których mowa w art. 3, ust. 1 ...

Art. 8. Prezydium Komitetu dokonuje corocznie podziału środków funduszy, o których mowa w art. 3. ust. 1 na poszczególne cele i zadania, według ustalonych przez siebie kryteriów i zasad podziału.

Art. 9. Środkami przydzielonymi na poszczególne cele i zadania, w myśl przepisów art. 8, gospodarują: ...

2/ w odniesieniu do środków Centralnego Funduszu Wspomagania Wdrożeń Minister - Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń, ...

Art. 13.1. Tworzy się Centralny Fundusz Dewizowy na potrzeby rozwoju nauki i techniki.

2. Fundusz, o którym mowa w ust. 1 tworzony jest z centralnie rozdzielanych środków dewizowych.

3. Dysponentem Funduszu jest Minister - Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń.

4. Wysokość Funduszu jest określana w centralnych planach rocznych.

5. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia, określa zasady gospodarowania środkami tego funduszu ..."

5. Ustawa z 18 grudnia 1986 r. o zmianie niektórych ustaw ...

znowelizowała ustawę o centralnych funduszach, rozszerzając krąg jednostek, mogących korzystać z subwencji, również na jednostki gospodarki nieuspołecznionej.

6. Rozwinięcie zasad dotyczących centralnych funduszy na rozwój nauki i techniki zawiera rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia oraz gospodarowania środkami centralnych funduszy na rozwój nauki i techniki. Istotne przepisy Rozporządzenia stanowią:

§ 3

1. Dysponentami Centralnego Funduszu Prac Badawczych i Rozwojowych są:

1/ w odniesieniu do centralnych programów badań podstawowych odpowiednio sekretarz naukowy Polskiej Akademii Nauk oraz Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego,

2/ w odniesieniu do centralnych programów badawczo-rozwojowych - Minister - Kierownik Urzędu,

3/ w odniesieniu do pozostałych zadań - właściwi ministrowie.

2. Minister - Kierownik Urzędu przekazuje sukcesywnie środki funduszu dysponentom do wysokości kwot określonych na dany rok przez Prezydium Komitetu.

§ 4

1. Środki Centralnego Funduszu Prac Badawczych i Rozwojowych przeznacza się na:

1/ przedmiotowe finansowanie planowanych centralnie prac badawczych i rozwojowych o podstawowym znaczeniu dla rozwoju społeczno-gospodarczego kraju, w szczególności prac objętych:

a/ centralnymi i resortowymi programami badań podstawowych,

b/ centralnymi i resortowymi programami badawczo-rozwojowymi,

c/ zamówieniami rządowymi z zakresu rozwoju nauki i techniki,

d/ działalnością ogólnotechniczną, z wyłączeniem prac /rodzajów działalności/, które zgodnie z odrębnymi przepisami są finansowane przez zamawiających /użytkowników/ z innych źródeł,

2/ finansowanie prac badawczych i rozwojowych realizowanych w ramach międzynarodowej współpracy naukowo-technicznej, objętych centralnymi programami,

3/ dofinansowywanie wybranych wydawnictw z zakresu nauki i techniki,

4/ dofinansowywanie wybranych przedsięwzięć postępu naukowo-technicznego, w tym także budowy instalacji doświadczalno-produkcyjnych, podejmowanych przez poszczególne przedsiębiorstwa, zgodnie z przepisami dotyczącymi gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych,

5/ finansowanie analiz, ocen, ekspertyz, prognoz i raportów dotyczących stanu i rozwoju określonej dziedziny nauki i techniki,

6/ finansowanie innych prac badawczych i rozwojowych, w tym także instalacji doświadczalno-produkcyjnych, wykraczających poza skalę możliwości finansowych poszczególnych jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 7

1. Dysponent funduszu może zastrzec sobie w umowie z wykonawcami prac badawczych i rozwojowych finansowanych z funduszu:

1/ prawo dysponowania wynikiem pracy,

2/ przekazywanie na fundusz, pozostający w jego dyspozycji, określonej części przychodów z tytułu upowszechniania wyników pracy.

2. Zasady dysponowania wynikami prac badawczych i rozwojowych, zawierającymi wynalazki lub wzory użytkowe, określają przepisy prawa wynalazczego.

§ 8

1. W odniesieniu do wszystkich rodzajów programów wprowadza się zasadę finansowania krocącego, polegającą na podziale programu w umowie generalnej na odrębnie finansowane etapy i uzależnianiu decyzji o przydziale i wielkości środków na finansowanie kolejnego etapu od oceny wykorzystania środków oraz oceny wyników uzyskiwanych w etapach poprzednich.

2. Warunki finansowania i rozliczania poszczególnych etapów programów są ustalane w umowie generalnej.

§ 9

1. Uruchamianie środków przeznaczanych na finansowanie określonego etapu programu następuje w formie otwarcia generalnemu wykonawcy rachunku wypłat w oddziale banku finansującego tego wykonawcę na podstawie uprawnienia do wykorzystywania środków określonych

na dany etap, przekazywanego generalnemu wykonawcy przez dysponenta funduszu.

2. W odniesieniu do centralnych programów badawczo-rozwojowych przekazywanie uprawnień, o których mowa w ust. 1, następuje na wniosek organu nadzorującego centralny program.

3. Otwarcie rachunku wypłat, o którym mowa w ust. 1, następuje na wniosek generalnego wykonawcy. W ciężar tego rachunku bank realizuje płatności związane z wykonywanym etapem programu - do wysokości kwot określonych na ten etap.

4. Bank dokonuje wypłat z rachunku, o którym mowa w ust. 1, w ciężar środków zgromadzonych na rachunku dysponenta funduszu.

§ 10

Środki funduszu przeznaczone na realizację poszczególnych programów nie mogą być bez zgody dysponenta wydatkowane na inne cele niż te, na które zostały przyznane.

§ 13

1. W ramach prac badawczych i rozwojowych finansowanych ze środków funduszu mogą być nabywane względnie wytwarzane przedmioty majątkowe integralnie związane z tematem pracy, niezbędne do osiągnięcia celu, jaki dla niej założono. Dotyczy to także przypadków, gdy przedmioty te odpowiadają kryteriom ustalonym dla środków trwałych, a także gdy ich zainstalowanie wymaga robót budowlano-montażowych. Do tej kategorii przedmiotów mogą być zaliczane w szczególności:

- specjalna aparatura naukowo-badawcza,
- prototypy doświadczalne nowych maszyn i urządzeń,
- instalacje doświadczalne,
- obiekty budownictwa doświadczalnego.

2. Strony ustalają w umowach:

- 1/ sposób uwzględnienia w cenie pracy kosztów nabytych lub wytworzonych przedmiotów majątkowych,
- 2/ przeznaczenie przedmiotów majątkowych po zakończeniu pracy,
- 3/ podział przychodów w razie ich uzyskiwania ze sprzedaży przedmiotów majątkowych.

§ 16

1. Środki funduszu przeznacza się na zwrotną lub bezzwrotną pomoc finansową dla przedsiębiorstw państwowych, jednostek badawczo-rozwojowych, placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk oraz szkół wyższych, polegającą na dofinansowywaniu przedsięwzięć wdrożeniowych:

- 1/ związanych z realizacją zamówień rządowych z zakresu rozwoju nauki i techniki,
- 2/ dotyczących innych, szczególnie ważnych przedsięwzięć postępu naukowo-technicznego, w tym również prac związanych z wdrażaniem wynalazków.

2. Środki funduszu zasilają odpowiednie fundusze jednostek, o których mowa w ust. 1.

3. Wysokość pomocy finansowej oraz warunki jej udzielania w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt. 1, określają umowy generalne, zaś w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt. 2, umowy między dysponentem funduszu a zainteresowanymi jednostkami.

§ 18

1. Wysokość funduszu określa się w centralnych planach rocznych.

2. Środki dewizowe w ramach funduszu przeznacza się na dofinansowanie, a w szczególnych wypadkach na całkowite finansowanie importu związanego z programami, zamówieniami rządowymi lub innymi ważnymi przedsięwzięciami z zakresu rozwoju nauki i techniki według ogólnych zasad obowiązujących przy finansowaniu importu.

7. Urząd Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń opracował Wytyczne z dnia 8 kwietnia 1986 r. w sprawie zawierania umów generalnych o realizację zamówień rządowych z zakresu rozwoju nauki i techniki. Zostały one rozesłane do resortów pismem z 1986, 04, 09, i dołączone jako załącznik 1 do niniejszej informacji.

8. Uchwała nr 124 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1985 r. w sprawie zasad i organizacji procesu zaopatrzenia materiałowo-technicznego w latach 1986-90 /MP nr 22, poz. 164/ w § 9 stanowi:

"1. Jednostki obrotu są obowiązane do pokrycia uzasadnionych potrzeb związanych z:

- 1/ realizacją zadań objętych zamówieniami rządowymi i programami operacyjnymi, określonych w centralnych planach rocznych, ..."

2. Dostawy materiałów, którymi obrót nie jest objęty obowiązkowym pośrednictwem są obowiązani sprzedawca te materiały w pierwszej kolejności odbiorcom, realizującym zadania określone w ust. 1 ..."

9. Zasady zaopatrzenia materiałowego w latach 1986-90 szczegółowo precyzują Wytyczne nr 2 Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej z dnia 25 listopada 1985 r. w sprawie zasad realizacji zaopatrzenia materiałowo-technicznego w latach 1986-90.

W wytycznych ujęty jest następujący zapis:

1. Wykaz zadań objętych gwarancją dostaw określony jest w § 9 ust. 1 Uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1985 r. w sprawie zasad i organizacji procesu zaopatrzenia materiałowo-technicznego w latach 1986-90 /MP nr 22, poz. 164/ Rady Ministrów i obejmuje zadania związane z:

a/ realizacją zadań objętych zamówieniami rządowymi i programami operacyjnymi określonych w centralnych planach rocznych.

10. Uchwała nr 115/86 Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1986 r. w sprawie zamówień rządowych i programów operacyjnych

§ 10

1. Z dniem 1 stycznia 1987 r. wyłącza się z określonego w uchwale nr 124 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1985 r. w sprawie zasad i organizacji procesu zaopatrzenia materiałowo-technicznego w latach 1986-90 /Monitor Polski nr 22, poz. 164/, zwanej dalej "uchwałą nr 124", obowiązkowego pośrednictwa w obrocie surowce, materiały i wyroby wymienione w załączniku nr 2 do niniejszej uchwały.

2. Jednostki obrotu zawierające umowy na dostawy uzyskanych w ramach zamówień rządowych i z importu surowców, materiałów i wyrobów wymienionych w załączniku nr 2 do uchwały, zobowiązuje się do pełnego zaspokojenia uzasadnionego zapotrzebowania odbiorców realizujących cele priorytetowe, w granicach określonych rozmiarem wytwarzanej produkcji priorytetowej oraz przestrzegania kierunków i wielkości rozchodu określonych w bilansach centralnych według zasad i zgodnie z uchwałą nr 124 oraz określonych w centralnym planie rocznym na 1987 rok.

3. Z dniem 1 stycznia 1987 r. znosi się określone w uchwale nr 124 rozdzielnictwo maszyn budowlanych i środków transportu, wprowadzając jednocześnie obowiązkowe pośrednictwo w obrocie tymi wyrobami. Wykaz jednostek obowiązkowo pośredniczących w obrocie maszynami budowlanymi i środkami transportu zawiera załącznik nr 3 do uchwały.

4. Bilanse maszyn budowlanych i środków transportu, o których mowa w ust. 3, zatwierdza Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

11. Ustawa budżetowa na rok 1986 z dnia 23 grudnia 1985 r. /Dz.U. nr 58, poz. 295/ stanowi:

Art. 13.1. Do czasu podjęcia przez Sejm uchwały o narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1986-90 przedsiębiorstwa rozpoczynające inwestycje, które polegają na budownictwie obejmującym budynki, są zobowiązane do wpłacania kaucji, z wyjątkiem wypadków określonych w ust. 2, 3 i 17.

2. Przedsiębiorstwo nie wpłaca kaucji od: ...
d/ realizacji zamówień rządowych z dziedziny rozwoju nauki i techniki - w zakresie ustalonym przez Ministra - Kierownika Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń.

12. Zarządzenie nr 8 Ministra - Kierownika Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń z dnia 17 kwietnia 1986 r. /MP nr 18, poz. 127/ w sprawie określenia zakresu, w jakim przedsiębiorstwo nie wpłaca kaucji od inwestycji podejmowanych w celu realizacji zamówień rządowych z dziedziny rozwoju nauki i techniki.

Na podstawie art. 13 ust. 2 pkt. 1 lit. D oraz ust. 14 ustawy budżetowej na rok 1986 z dnia 23 grudnia 1985 r. /Dz.U. nr 58, poz. 295/ zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Przedsiębiorstwa państwowe oraz inne jednostki organizacyjne określone w art. 13 ust. 14 ustawy budżetowej na rok 1986 z dnia

23 grudnia 1985 r. /Dz.U. nr 58, poz. 295/ będące generalnymi wykonawcami zamówień rządowych z dziedziny rozwoju nauki i techniki nie wpłacają kaucji w razie podejmowania inwestycji, które polegają na budownictwie obejmującym budynki i warunkują realizację tego zamówienia.

2. Inwestycje, o których mowa w ust. 1, określone są w umowie generalnej o realizację zamówienia rządowego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

13. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. /Dz.U. nr 75/ dotyczące ulg w podatku dochodowym z tytułu realizacji zamówień rządowych zmienione zostało rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 marca 1984 r. /Dz.U. nr 23/, z 21 stycznia 1985 r. /Dz.U. nr 5/, z 27 listopada 1985 r. /Dz.U. nr 55/ oraz zmianą z 1986 r. /Dz.U. nr 13 poz. 78/.

Istotne znaczenie mają następujące fragmenty rozporządzenia:

§ 2.1. Jednostkom gospodarczym przyznaje się ulgę w podatku dochodowym z tytułu realizacji produkcyjnych i usługowych inwestycji przedsiębiorstw, podejmowanych w celu: ...

8/ wdrożenia osiągnięć naukowo-technicznych, wynikających z realizacji zamówień rządowych dotyczących szczególnie ważnych zadań z zakresu rozwoju nauki i techniki określonych w centralnym planie rocznym,

2. Ulgą podatkowa może być stosowana do inwestycji przedsiębiorstw ... wynikających z zamówień rządowych z zakresu rozwoju nauki i techniki - o pięcioletnim okresie realizacji.

3. Ulgę w podatku dochodowym z tytułu realizacji inwestycji określonych w ust. 1: ...

2/ pkt. 6 i 8 ustala się w wysokości 30% kosztów inwestycji ...

§ 4. Suma ulg w podatku dochodowym określonych w § 2 i 3, nie może przekroczyć w roku podatkowym 20% należnego podatku dochodowego - nie dotyczy to ulgi, o której mowa w § 2 ust. 1, pkt. 7 i 8 ...

§ 14.1. Zwalnia się od podatku dochodowego: ...
4/ zysk osiągnięty z nowo uruchamianej produkcji opartej na wynalazku krajowym lub zamówieniu rządowym z zakresu nauki i techniki w okresie 3 lat od daty rozpoczęcia wdrożenia.

2. Zwolnienie od podatku dochodowego, o którym mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem że środki uzyskane z tego zwolnienia zostaną przeznaczone: ...

3/ w jednostkach gospodarczych realizujących zadania, o których mowa w ust. 1, pkt. 4 na fundusz rozwoju danej jednostki ...

§ 19.1. Suma ulg w podatku dochodowym określonych w rozporządzeniu nie może przekraczać

30% podatku dochodowego należnego od jednostek gospodarczych za rok podatkowy.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do ulg określonych w § 2 ust. 1, pkt. 8, § 8-10, 11a, 14-16.

Niektóre definicje związane z ulgami podatkowymi dla zamówień rządowych:

"1. Przez zysk osiągnięty z nowo uruchomionej produkcji, o której mowa w § 15 ust. 1 pkt. 4 rozporządzenia, rozumie się różnicę między dochodami z dokonanej sprzedaży - z wyłączeniem sprzedaży wewnętrznej nie zrównanej, zgodnie z odrębnymi przepisami, ze sprzedażą poza przedsiębiorstwem - a kosztem własnym sprzedaży produktów wytworzonych w wyniku wdrożenia tej produkcji, powiększonym o podatek obrotowy lub pomniejszonym o dotację przedmiotową. W okresie zwolnienia od podatku dochodowego wyodrębnia się w ewidencji księgowej obroty dotyczące: sprzedaży, podatku obrotowego, dotacji przedmiotowej i kosztu własnego sprzedaży tych produktów.
2. Za datę rozpoczęcia wdrożenia nowo uruchomionej produkcji uważa się datę podjęcia przez jednostkę gospodarczą decyzji o zastosowaniu projektów wynalazczych, zarówno własnych, jak i nabytych w formie licencji, związanych z uruchomieniem produkcji wyrobów nowych lub modernizację wyrobów produkowanych bądź wprowadzeniem nowych metod wytwarzania. Jeżeli wdrożenie wymaga inwestycji, za datę rozpoczęcia wdrożenia przyjmuje się datę przekazania inwestycji do eksploatacji. Kopię decyzji - względnie protokołu przekazania inwestycji do eksploatacji - jednostka gospodarcza przekazuje do właściwego urzędu skarbowego."

14. Uchwała nr 178 Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1985 r. dotyczy centralnego planu rocznego na rok 1986 i w tym aspekcie inwestycji wynikających z zamówień rządowych.

15. Zamówienie rządowe z zakresu rozwoju nauki i techniki jako inwestycja winno posiadać dokumentację jednostadową lub założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji, zgodnie z przepisami Zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 19 listopada 1983 r. w sprawie zasad projektowania inwestycji /MP nr 41, poz. 237/.

16. Zarządzenie nr 19 Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 7 lipca 1986 r. w sprawie wniosków o ustalenie źródeł finansowania inwestycji centralnych oraz wniosków o przyznanie dotacji budżetowej na finansowanie inwestycji przedsiębiorstw /Dz. Urzędowy Komisji Planowania nr 4 z 1986 r. /.

17. Instrukcje kredytowe Narodowego Banku Polskiego: Zarządzenie nr A/11/III/86 Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 26 czerwca 1986 r. w sprawie obniżenia odsetek od kredytu inwestycyjnego udzielanego jednostkom gospodarki społecznej na niektóre cele. Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o statucie Narodowego Banku Polskie-

go /Dz. U. nr 7, poz. 57 oraz Dz. U. nr 32, poz. 141 i Dz. U. nr 36, poz. 170 z 1985 r. / i § 2 zarządzenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 7 grudnia 1984 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez bank /MP nr 28, poz. 189 i nr 5, poz. 33 z 1986 r. / zarządza się co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa cele inwestowania /rodzaje efektów/ i warunki, od spełnienia których Bank uzależnia wysokość stawki oprocentowania kredytu udzielanego jednostkom gospodarki społecznej na finansowanie inwestycji przedsiębiorstw związanych z: ...

2. wdrażaniem postępu naukowo-technicznego, zwanych dalej "inwestycjami wdrożeniowymi".
§ 2. 1. Bank obniża oprocentowanie kredytu, jeśli efekty przewidziane do uzyskania z inwestycji będącej przedmiotem kredytu zgodne są z celami inwestowania określonymi w § 3.

2. Upoważnia się Dyrektorów oddziałów operacyjnych do obniżenia wysokości stawki oprocentowania kredytów z 12% do 9% w wypadkach, o których mowa w ust. 1. ...
§ 3. 1. Ustala się w ust. 2 i 3 cele inwestowania /rodzaje efektów/, których zamierzone osiągnięcie daje prawo ubiegania się o obniżenie stawki oprocentowania kredytu ...

3. Za inwestycje wdrożeniowe uznaje się inwestycje:

- 1/ związane z zastosowaniem osiągnięć postępu naukowo-technicznego:
- a/ realizowane w trybie zamówień rządowych, ...

18. Zarządzenie nr A15/II/86 Prezesa Narodowego Banku Polskiego z 23 grudnia 1986 r.

Treścią zarządzenia są wytyczne polityki kredytowej w 1987 roku. W załączniku do ZP nr A/15/II/86 stwierdza się, iż celem polityki pieniężno-kredytowej w 1987 r. jest m. in. inicjowanie i stymulowanie procesów przebudowy strukturalnej gospodarki. Przybliżeniu tych celów służyć ma m. in. "ułatwienie dostępu do kredytów na cele rozwojowe przedsiębiorstwom realizującym przedsięwzięcia preferowane".

Preferować będzie się przedsięwzięcia zmierzające do:

- "... - zwiększenia eksportu,
- obniżenia materiałochłonności, paliwo- i energochłonności produkcji,
- wdrożenia postępu naukowo-technicznego, modernizacji i unowocześnienia procesów wytwórczych, prowadzących do istotnego wzrostu wydajności pracy, ..."

Punkty II i III załącznika do niniejszego Zarządzenia zawierają szczegółowe dane dotyczące kredytów obrotowych i kredytów inwestycyjnych. Rozdział III pkt. 24. - "jeśli przedmiotem kredytu są inwestycje podejmowane dla realizacji preferowanych celów gospodarczych /ust. 5/, udział kredytu może wynosić do 90% wartości kosztorysowej zadania.

19. Pismo Departamentu Operacyjno-Rachunkowego Narodowego Banku Polskiego, dotyczą-

ce refundacji odsetek realizatorom zamówień rządowych.

"Zgodnie z § 15 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 kwietnia 1986 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia oraz gospodarowania środkami centralnych funduszy na rozwój nauki i techniki /Dz. U. nr 18, poz. 92/ środki

Centralnego Funduszu Wspomagania Wdrożeń /CFWW/ przeznaczone są na pomoc finansową dla przedsiębiorstw państwowych, jednostek badawczo-rozwojowych, placówek naukowych PAN oraz szkół wyższych, w tym na refundację odsetek od kredytów inwestycyjnych, udzielonych przez NBP realizatorom zamówień rządowych. W związku z powyższym - w porozumieniu z Urzędem Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń ustala się następujący tryb postępowania oddziałów operacyjnych w zakresie refundacji odsetek od kredytów wykorzystanych na realizację inwestycji:

1. Podstawą refundacji odsetek realizatorom zamówień rządowych zwanych dalej generalnymi wykonawcami, jest "Decyzja Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń w sprawie pomocy finansowej dla generalnego wykonawcy zamówienia rządowego z zakresu rozwoju nauki i techniki...", podpisana przez Urząd i złożona przez generalnego wykonawcę we właściwym oddziale operacyjnym."

20. Zarządzenie nr 4 Ministra - Kierownika Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń z dnia 15 marca 1986 r. w sprawie ustalenia organów upoważnionych do dokonywania zamówień rządowych dla rozpoczynanych w 1986 r. zadań w zakresie rozwoju naukowo-technicznego.

Na podstawie § 1 pkt.10 lit. D rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 marca 1985 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń /Dz. U. nr 21, poz. 93/ oraz § 1 ust. 1 zarządzenia nr 5 Przewodniczącego Komitetu ds. Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów z dnia 31 stycznia 1986 r. w sprawie wstępnego ustalenia wykazu zadań objętych zamówieniami rządowymi z zakresu rozwoju nauki i techniki zarządzam co następuje:

§ 1. Ustala się organy upoważnione do dokonywania zamówień rządowych z zakresu rozwoju nauki i techniki, rozpoczynanych w 1986 r. wymienione w załączniku do zarządzenia,

Załącznik do zarządzenia nr 4 zawiera wyszczególnienie przedmiotów zamówień rządowych z zakresu rozwoju nauki i techniki rozpoczynanych w 1986 r. jak również ich generalnych wykonawców i organów uprawnionych do dokonywania tych zamówień, którymi są w poszczególnych przypadkach:

- Ministerstwo Górnictwa i Energetyki /MGIE/
- Ministerstwo Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego /MHiPM/
- Ministerstwo Przemysłu Chemicznego i Lekkiego /MPChiL/

- Urząd Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń /UPNTiW/

- Ministerstwo Budownictwa Gospodarki Przemysłowej i Komunalnej /MBGPIK/

- Ministerstwo Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej /MRLiGŻ/

- Urząd Gospodarki Morskiej /UGM/

- Ministerstwo Komunikacji /MK/

- Ministerstwo Łączności /MŁ/.

21. Uchwała nr 100 Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1986 r. w sprawie ustalenia wykazu zadań z zakresu rozwoju nauki i techniki, realizowanych w 1986 r. objętych zamówieniami rządowymi /niepublikowana/.

22. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 marca 1985 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń /Dz. U. nr 21, poz. 93/.

Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 3 grudnia 1984 r. o utworzeniu Komitetu ds. Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów oraz Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń /Dz. U. nr 55, poz. 280/ zarządza się co następuje:

§ 1. W zakresie realizacji zadań powierzonych ustawą z dnia 3 grudnia 1984 r. o utworzeniu Komitetu ds. Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów oraz Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń /Dz. U. nr 55, poz. 280/ - Urząd Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń, zwany dalej "Urzędem", w szczególności: ...

10/ koordynuje i kontroluje realizację zamówień rządowych, obejmujących zadania z zakresu postępu naukowo-technicznego, w tym:

a/ ustala szczegółowe techniczno-ekonomiczne kryteria oraz zasady wyboru zadań w zakresie rozwoju naukowo-technicznego, które mają być przedmiotem zamówień rządowych,

b/ ustala tryb składania wniosków w sprawie objęcia zadań z zakresu rozwoju naukowo-technicznego zamówieniami rządowymi,

c/ opracowuje projekty wykazu zadań w zakresie rozwoju naukowo-technicznego, które mają być przedmiotem zamówień rządowych,

d/ ustala organy upoważnione do dokonywania zamówień rządowych, obejmujących zadania w zakresie rozwoju naukowo-technicznego,

e/ dysponuje częścią centralnie rozdzielanych środków dewizowych, przeznaczonych na realizację zamówień rządowych z zakresu postępu naukowo-technicznego,

f/ określa warunki, którym powinien odpowiadać generalny wykonawca zamówień rządowych,

g/ występuje z wnioskami do organów upoważnionych do dokonywania zamówień rządowych o cofnięcie zamówienia w razie stwierdzenia niewykonywania lub nie należytego jego wykonania.